

sen og Amtmanden. Jeg erkjender, at, som den nuværende Kjøbstadcommunallovgivning er, er det i god Overensstemmelse dermed, naar Forholdet mellem Communalbestyrelsen og Amtmanden er stillet paa den Maade, som stæet er i Lovudkastet. Forsaavidt imidlertid dette Forhold skulde blive forandret saaledes, som det vistnok maa siges at være tilfjttet i et andet Lovudkast, som er forelagt Rigsdagen i denne Session og har været behandlet i et Udvalg, saaledes nemlig, at det Underordningsforhold, hvori Kjøbstæderne hidtil have staaet til Amtmændene, skulde blive væsentligt forandret, vil der — jeg formaaer idetmindste ikke at skjønne rettere — fremkomme en Uoverensstemmelse mellem Grundsætningerne eller Aanden i denne Kjøbstadcommunallov og flere Bestemmelser i det her foreliggende Lovudkast. Det har sin store Banfælgelighed i saa Henseende at gjøre Forslag til Forandringer i det nærværende Lovudkast, saalænge det ikke er givet, hvorledes Kjøbstædernes kommunale Forhold endelig ville blive ordnede; idetmindste har jeg ikke dristet mig til at gjøre saadanne Forslag, thi jeg erkjender, som sagt, at, som Forholdene for Tiden ere, er det i fuldkommen god Overensstemmelse dermed, naar det paa flere Steder i dette Lovudkast er udtalt, at Amtmanden har samme Myndighed og Stilling overfor Kjøbstadcommunalbestyrelsen, som Amtsrædet har overfor Sognesforstanderskabet. Hvis det imidlertid skulde vise sig, at den af mig omtalte Forandring i Kjøbstadcommunalbestyrelsernes Forhold skulde blive til Lov, troer jeg, det maa være Gjenstand for Overveielse paa et senere Standpunkt, om man ikke maa foretage tilsvarende Forandringer i det foreliggende Lovudkast. Jeg vilde derfor meget ønske, at Kjøbstadcommunalloven maatte blive ført i alt Fald nogle Skridt videre, inden nærværende Lovudkast bliver endeligt færdigt fra Rigsdagens Side.

H. Jensen: Jeg kan ikke være med til at stemme for det Underændringsforslag, der er stillet til § 7, og som gaaer ud paa, at de Udgifter i Tilfælde af Naturalarbejde, som maatte falde paa de Vedkommende, skulle udredes efter enhver Jordbrugers Hartkorn i

Sognet istedetfor, som det hedder i Lovudkastet, „efter de hidtil gjældende Regler“. Thi, som det allerede er antydet i Betænkningen, vil der kunne træffe det Tilfælde, at der skal præstere Arbejde af Folk, som ikke til deres ringe Hartkorn have Njoretøier, og disse ville i saa Fald blive belastede med en Udgift, samtidigt med at de, der ere Njorende, ere istand til at præstere deres Deel af Arbejdet in natura, idet Leilighed dertil er dem forbeholdt. Der er saaledes sikret de Sidste Udgang til, forsaauidt det maatte være dem fordeagligt, at denne Bei at opnaae en Fordeel, medens denne Fordeel vil være de mindre Hartkornbrugere betagen, som ikke have Njoretøi, idet de da i Penge maae udrede deres Deel af Arbejdet. Jeg vilde have ønsket, at de ærede Forslagsstillere havde stillet et Forslag, der gik ud paa at bestemme det Antal Gangdage i Forhold til det hele Arbejde, som der i saa Tilfælde blev at udføre for dem, der ikke have Njoretøi, men da dette ikke er stæet — og jeg skal indrømme, som det er udtalt i Betænkningen, at det kunde have sine store Banfælgeligheder at gjøre det — foretrækker jeg, at der kommer til at staae, hvad der isorveien staaer, at Arbejdet skal udføres efter de hidtil gjældende Regler, idet jeg troer, at det ellers vil kunne blive en Byrde for de smaa, samtidigt med, at det bliver til Fordeel for de store Hartkornseiere i Sognet.

Indenrigsministeren: Jeg skal erkjende, at Udvalget ved den nye Paragraph eller rettere ved den nye Affattelse, som det har foreslaaet af § 5, forsaauidt har været heldigt, som der efter Udvalgets Forslag er en større Garanti for, at de første Lister eller Fortegneller over de ikke private Veie blive fuldstændige og rigtige, end der er efter Lovudkastets oprindelige Formulering. Der er ved Siden af et Par mindre væsentlige Redaktionsændringer, som jeg kunde ønske i denne Paragraph, men som altid senere kunne finde Sted, kun eet Punkt, som er mig noget uklart i Udvalgets Forslag. I det sidste Stykke har Udvalget foreslaaet, at den Private, som føler sin Ret tilsidefat, i to Tilfælde kan benytte Domstolens Hjælp. Det ene Tilfælde er det, naar man har optaget som offentlig Bei en Bei,